

[Arne Melchior]

tager ordet i debatten her, vil sige, at han også beklager, at han har forsømt den del af det. Han skal ikke dømmes hårdere, end vi andre skal dømmes, på ingen måde, men det hører altså med til rimelighed, når fejl er konstateret. Og mange ting i dette land ville have været lykkeligere netop i år, hvis indtrufne fejl i andre og lignende sager var blevet erkendt, accepteret og rettet på et tidligere tidspunkt. Jeg ville så gerne have, at denne sag ikke skal udvikle sig til en ny pestbyld i dansk offentligt liv.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg beklager selvfølgelig, at hr. Arne Melchior føler, at den kritik, jeg kom med heroppefra, specielt var rettet mod CD. Det er den naturligvis ikke, den er specielt rettet mod regeringspartierne. Men man kan selvfølgelig alligevel undre sig over, at CD efter den i øvrigt udmærkede tale, hr. Arne Melchior holdt, stadig væk vælger ikke at stemme for loven.

Jeg vil gerne høre, om hr. Arne Melchior ikke mener, at hvis disse regler var blevet fulgt i denne sag, havde denne lov ikke været nødvendig. Det er i hvert fald SF's synspunkt.

Så vil jeg gerne bede mig fritaget for, at fru Pia Kjærsgaard kommer herop den ene gang efter den anden og tager befolkningen som helhed til indtægt for sit meget specielle menneskesyn. Det tror jeg vi er mange der gerne vil være fri for.

Derefter vil jeg gerne opfordre ministeren til at komme op og svare på det direkte spørgsmål fra fru Elisabeth Arnold, og det afventer vi med spænding.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ministeren får ordet i rækkefølgen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen tak skal du ellers have, var jeg fristet til at sige!

Men jeg skal så nøjes med, fru Pernille Frahm, at tage to tredjedele af befolkningen til indtægt. Det kan jeg såmænd også sagtens leve med. Det viser alle meningsmålinger jo i øvrigt.

Men jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior – det var derfor, jeg bad om en kort bemærkning – at jeg kan simpelt hen ikke finde ud af CD's holdning i denne sag. CD har det lige-

som det danske vejr, og det er jo fuldstændig uforudsigeligt. Det har hr. Arne Melchior selv udtalt på et tidspunkt, og det er korrekt. Men jeg fatter ikke, at hr. Arne Melchior kan starte med at stå heroppe og skælde mig ud for mine anklager mod ministeren, hvorefter hr. Arne Melchior selv fyrer nogenlunde det samme skyts af og stadig væk ender med at stemme imod lovforslaget. Det er jeg selvfølgelig godt tilfreds med, men samtlige de ordførertaler, som hr. Arne Melchior har holdt på dette område, siger altså noget helt andet. Det er meget svært at finde ud af.

Jeg forstod på formanden før, at ministeren ville få ordet til sidst. Jeg er meget spændt på, hvad ministeren siger, for jeg kan da også være enig med de foregående ordførere i, at vi har hver vores holdning til det, men at det er ministeren, der har ansvaret, og jeg synes, at vi trænger til at høre her fra Folketingets talerstol, at alle de udtalelser, ministeren er kommet med om, at det er Flygtningenævnet, der i sidste instans har ansvaret, er lodret forkerte. Det er ministeren, der har ansvaret, det er ministeren, der må gå herop og erkende, at han kunne have sendt palæstinenserne ud af landet for lang tid siden.

Så vil jeg også gerne høre ministeren, om man egentlig ikke kan regne det her som lidt af en omvendt tamilsag. Sådan vil jeg tillade mig at kalde det. Altså dér, hvor ministeren kunne have gjort noget, som ville have været fuldt lovligt, har ministeren afholdt sig fra det og har henvist til andre instanser. Jeg synes, man godt kan kalde det en omvendt tamilsag. Jeg synes egentlig, det er en pudsigt situation, Folketinget befinder sig i lige nu.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Arne Melchior holdt for tredje gang en af sine meget fremragende taler om udlændingepolitik og flygtningespørgsmål. Hr. Arne Melchiors sindelag i disse sager betvivler vi ikke fra radikal side. Vi har altid beundret hr. Arne Melchiors synspunkter i denne sag.

Men det er jo lidt underligt, at hr. Arne Melchior fremhæver og beskriver meget detaljeret, hvor mange fejl der er sket, hvor mange ufuldstændige og fejlagtige svar vi har modtaget i udvalget, hvor mange på det nærmeste vildledende bemærkninger og svar der er kommet på spørgsmål fra udvalget, og så alligevel en-